

Sygn. akt III Ca 568/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SO Joanna Łukasińska - Kanty

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. akt I C 505/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Joanna Łukasińska - Kanty SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt: III Ca 568/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. S. kwotę 4.215,82zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 lipca 2013r. oraz 1.228zł (tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że 30 sierpnia 2012r. powódka zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia (...)(...) nr (...). Jako przedmiot ubezpieczenia wskazano budynek mieszkalny, a także ruchomości domowe i elementy stałe budynku. Zgodnie z postanowieniami umowy, do umowy zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia (...), ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z 31 stycznia 2012r. Ubezpieczenie obejmowało okres od 1 września 2012r. do 31 sierpnia 2013r. W dniu 10 czerwca 2013r., tj. w okresie objętym ubezpieczeniem, z uwagi na silny grad, uszkodzeniu uległa instalacja solarna, znajdująca się na dachu budynku położonego w R. przy ul. (...), stanowiącego własność powódki. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 11 czerwca 2013r. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...). Pismem z 5 lipca 2013r. pozwany poinformował powódkę o przyznaniu odszkodowania w wysokości 3.478,72 zł.

Powódka dokonała naprawy instalacji w oparciu o wycenę towarową nr (...) (...). Na tej podstawie w dniu 18 stycznia 2014r. wystawiono powódce fakturę VAT nr (...), zgodnie z którą koszt naprawy instalacji solarnej wyniósł łącznie 7.694,54 zł. Pismem z 5 stycznia 2014r. pełnomocnik powódki wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 4.215,93 zł, tytułem likwidacji szkody instalacji solarnej. Pozwany odmówił zapłaty.

Wskutek szkody uszkodzeniu uległo jedenaście rur próżniowych solarnych, zabudowanych w trzech lustrach solarnych, a nadto dwa odcinki rynien z PCV \varnothing 125 o łącznej długości 6 mb. Uszkodzenie to spowodowało konieczność zakupu jedenastu rur solarnych M. (...), ich montaż w miejsce rur uszkodzonych oraz napełnienie płynem solarnym (...). Wysokość kosztów naprawy wskazana w fakturze VAT nr (...) odpowiada wysokości szkody. Przeprowadzona naprawa doprowadziła system solarny do stanu sprzed powstania szkody.

Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 805 § 1 k.c. i łączącej strony umowy ubezpieczenia uwzględnił powództwo. Zgodnie z §6 ogólnych warunków ubezpieczenia (OWU), ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za szkody budynku powstałe m.in. w następstwie gradu. Jak wynika z § 20 OWU, wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wysokości poniesionej szkody, maksymalnie do wysokości sumy ubezpieczenia wskazanej w umowie ubezpieczenia, z uwzględnieniem limitów odpowiedzialności (...) SA, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt. 1 i 3, § 16 i § 17, dla stałych elementów stanowiących samodzielny przedmiot ubezpieczenia ubezpieczonych w wartości nowej – w wartości nowej. Jak wynika z umowy ubezpieczenia, stałe elementy budynku zostały ubezpieczone w wartości nowej. Zgodnie z § 21 ust. 1 OWU, wysokość odszkodowania dla stałych elementów ustala się na podstawie kosztorysu sporządzonego przez (...) w eksperckim systemie kosztorysowania robót i obiektów budowlanych lub w oparciu o cenniki budowlane stosowane przez (...). § 2 ust. 2. wprowadza jednak możliwość ustalenia odszkodowania na podstawie rachunków za odbudowę lub naprawę ubezpieczonego mienia. Z § 21 ust. 3 wynika jednak prawo (...) do weryfikacji przedłożonych rachunków i kosztorysów w zakresie zgodności ze stanem faktycznym: wysokości poniesionych kosztów, dotychczasowych wymiarów ubezpieczonego mienia, zakresu robót i użytych materiałów.

Sąd Rejonowy uznał, że wysokość odszkodowania została ustalona w oparciu o wskazane wyżej postanowienia Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. Opinia biegłego w jednoznaczny sposób wykluczyła, jakoby naprawa miała na celu modernizację instalacji, a nie przywrócenie do stanu sprzed szkody. Powódka przedłożyła fakturę za dokonaną naprawę, z której jednoznacznie wynika, że naprawa obejmowała wymianę elementów, które uległy uszkodzeniu. Pozwany nie miał wobec tego podstaw, by w wyniku dokonanej weryfikacji obniżyć kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...). Wykonawca robót potwierdził, że likwidacja szkody nie doprowadziła do wymiany elementów, które nie były uszkodzone. Niedopuszczalne jest wobec tego powoływanie się przez pozwanego na dokonaną weryfikację przedłożonych dokumentów i obniżanie kwoty wskazanej w fakturze w sposób całkowicie dowolny i niezgodny ze sposobem ustalania wysokości szkody przewidzianym w OWU.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c., mając na względzie, że powód zgłosił szkodę 11 czerwca 2013r., zatem pozwany pozostawał w opóźnieniu po upływie 30 dni od daty zgłoszenia szkody, gdyż w tym terminie możliwe było wyjaśnienie wszystkich okoliczności.

Pozwany w apelacji zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 363 § 1 k.c. oraz 361 § 1 k.c. przez niewłaściwą wykładnię i zastosowanie, wyrażające się w przyjęciu, iż suma kwoty zasądzonej oraz odszkodowania wypłaconego przez pozwanego odpowiada wysokości szkody, prowadząc do przywrócenia stanu poprzedniego i nie ulepszego, a także pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, naruszenie art. 405 k.c. polegające na zasądzeniu odszkodowania, które przy uwzględnieniu faktu pozyskania przez powódkę kwoty wypłaconej przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego, prowadzi w rezultacie do bezpodstawnego wzbogacenia, naruszenie art. 217 § 1 k.p.c. 227, 232 k.p.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c. polegające na oddaleniu wniosku dowodowego pozwanego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego z zakresu budownictwa lądowego i wyceny majątku, której przedmiotem miało być wyliczenie szkody zgodnie z łączącą strony umową, naruszenie art. 233 k.p.c. przez dowolne rozważenie materiału dowodowego z pominięciem dowodu w postaci faktury za nabycie nowych solarów, opinii technicznej spółki (...), wyceny z 17.06. 2013 roku, które wskazują na niższy koszt wymiany całego kompletnego zestawu oraz niewłaściwą ocenę dowodów. Wniósł o zmianę wyroku i

oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów na swoją rzecz za obie instancje ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu apelacji pozwany podkreślił, iż w wyniku szkody podlegało wymianie wyłącznie 11 sztuk rurek próżniowych i koszt ich wymiany nie może przekraczać kosztów zakupu całego nowego zestawu solarnego. Zdaniem skarżącego koszt naprawy uszkodzonego systemu został znacznie zawyżony i nie odpowiada wysokości rzeczywistej szkody.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji jako bezzasadnej i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjętą podstawę prawną i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne. Sąd Rejonowy ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy zgodnie z dyspozycją art. 233 k.p.c. i w tym zakresie ocenę tego materiału również należy podzielić. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w szczególności faktury z 18 stycznia 2014 roku za wymianę uszkodzonych w wyniku gradobicia rur wynika, iż obejmuje ona koszt zakupu jedenastu sztuk rurek solarnych, ich wymiany i koszt płynu. Jak wynika z opinii biegłego powódka nie dokonała modernizacji uszkodzonej instalacji, a jedynie wymieniła konkretne uszkodzone na skutek gradobicia elementy instalacji. Zakres szkody co do zasady jest zgodny z częścią opisową kosztorysu sporządzonego przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym, natomiast wartości określonej na 3478,72 zł nie można zaakceptować. W kosztorysie tym nie poddano kalkulacji, w oparciu o którą dokonano wyliczeń, nie wskazano nazwy materiału którego cena została określona w kosztorysie na 10 602,60zł, nie wskazano w oparciu o co przyjęto przedmiar „0,30 sztuk”, nie uwzględniono też ceny montażu i demontażu oraz ponownego napełnienia płynem solarnym H.. Biegły, analizując kosztorysy sporządzone przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym jak również fakturę przedłożoną przez powojkę dodatkowo zwrócił się o wyjaśnienia do spółki, która przeprowadzała u powódki wymianę uszkodzonych elementów instalacji solarnej. Z odpowiedzi wynika, spółka wymieniła wyłącznie 11 sztuk rur próżniowych i napełniła całą instalację nowym płynem solarnym. W tym stanie rzeczy nie można podzielić zarzutu apelacji, iż wskazana w fakturze kwota prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powódki, a opinia biegłego nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż wyliczenie odszkodowania jest zgodne również z postanowieniami OWU, zgodnie z § 21 ust. 3 pozwany ma prawo do weryfikacji przedłożonych rachunków i kosztorysu w zakresie zgodności ze stanem faktycznym, ale przecież nie może tego uczynić w sposób dowolny w oparciu o niewskazane w kosztorysie kryteria. Pozwany, weryfikując w toku postępowania likwidacyjnego przedłożoną fakturę w ogóle nie dołączył kalkulacji w oparciu, o którą dokonano wyliczeń, nie wyjaśnił skąd w kosztorysie wzięły się dane dotyczące przedmiaru „0,30 sztuk”. Stąd też należało uznać zarzuty pozwanego co do opinii biegłego formułowane na takiej podstawie za chybione. Opinia biegłego logicznie i konkretnie odpowiadała na tezę dowodową i brak było podstaw do uzupełniania w tym zakresie postępowania dowodowego w postaci zasięgnięcia opinii innego biegłego na te same okoliczności.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak sentencji i na mocy art. 98 k.p.c. zasądził od pozwanej na rzecz powódki koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym w kwocie 450 zł.

SSO Joanna Łukasińska - Kanty SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk